

Valsts prezidents: ASV un Baltijas valstis ir gatavas paplašināt sadarbību drošības jomā

ASV viceprezidents Maiks Penss un Latvijas prezidents Raimonds Vējonis. Foto: president.lv.

“ASV un Baltijas valstis ir gatavas paplašināt stratēģiskās partnerattiecības drošības jomā. Šodien apspriedām veidus, kā stiprināt sadarbību Baltijas valstu pretgaisa aizsardzībā, hibrīdo draudu un informatīvās vides apdraudējuma novēršanā,” uzsvēra Valsts prezidents Raimonds Vējonis pēc pirmdien, 2017. gada 31. jūlijā, Tallinā notikušās Baltijas valstu prezidentu un ASV viceprezidenta Maika Pensa tikšanās.

Valsts prezidents norādīja, ka ASV ir Baltijas valstu ciešākais stratēģiskais partneris, kas līdz ar NATO veido reģiona kopējās drošības stūrakmeni. Pēdējo sešu mēnešu laikā ASV un Baltijas valstu politiskais dialogs ir sasniedzis vēl nepieredzētu intensitāti.

“Visas tikšanās, tai skaitā šodien notikušā, dod mums pārliecību par ASV nemainīgo uzticību NATO un gatavību aizstāvēt Baltijas valstis. Mēs ļoti augstu novērtējam ASV pastāvīgo militāro klātbūtni Baltijā, kā arī Savienoto Valstu apņemšanos 2018. gadā ievērojami palielināt finansējumu Ei-

ropas aizsardzībai, kas veicinās NATO Alianses atturēšanas spējas,” teica Raimonds Vējonis.

Valsts prezidents apliecināja, ka Latvija, no savas puses, pildīs solījumu palielināt izdevumus valsts aizsardzībai līdz 2% no IKP jau nākamajā gadā.

Baltijas valstu un ASV viceprezidenta tikšanās laikā tika apspriesta arī sadarbība ekonomikā. Valsts prezidents apsveica ASV gatavību sākt sašķidrinātās dabas gāzes eksportu uz Baltijas un Centrāleiropas valstīm, kas stiprinātu reģiona enerģētisko drošību, diversificējot enerģijas piegāžu avotus.

Raimonds Vējonis arī uzsvēra, ka ir jāizmanto iespējas paplašināt Latvijas un ASV ekonomisko sadarbību, jo šobrīd ir gan piemēri veiksmīgām ASV investīcijām Latvijā, piemēram, banku jomā, gan aizvien vairāk Latvijas uzņēmēju plāno attīstīt biznesa projektus ASV. Liels potenciāls ir sadarbībai moderno tehnoloģiju un IT jomā.

president.lv

IDEJA PAR TAUTAS VĒLĒTU PREZIDENTU NOVĒRŠ UZMANĪBU NO ĪSTAJĀM PROBLĒMĀM

Ar izteikto ideju Valsts prezidenta ievēlšanu uzticēt Latvijas tautai tiek novērsta uzmanība no īstajām problēmām valstī. Šādu viedokli diskusijā Latvijas Radio raidījumā “Krustpunktā” puda Eiropas Savienības (ES) Tiesas tiesnesis Egils Levits.

Viņš diskusijas sākumā atzina, ka skeptiski vērtē ideju par tau-

tas vēlētu prezidentu “tieši pašreizējā ģeopolitiskajā un iekšpolitiskajā situācijā” valstī.

Pēc Levita domām, mainot prezidenta ievēlšanas kārtību, arī nekas nemainītos, jo problēma nav sistēmā, bet gan politikā un tanī, ka daudz iedzīvotāju ir neapmierināti ar valsts vadību.

(Turpinājums 3. lpp.)

Ar diviem pasauli apceļojošiem Latvijas karogiem Baltijas jūrā

Mēdz teikt – sākums labs, beigas labs, tātad viss labi. To arī droši var teikt par pirmo Eiropas latviešu apvienības (ELA) kongresu, kas norisinājās Baltijas jūrā starp Rīgu un Stokholmu no 29. līdz 31. jūlijam. Par starposmu ziņas sekos, bet šobrīd gribas dalīties ar brīnišķīgiem pārdzīvojumiem, kas saistīti ar vēsturiskā notikuma atklāšanas un noslēguma brīžiem. Kas varētu būt skaistāk par mūsu sarkanbaltsarkanā karoga godināšanu brīvās Baltijas jūras viļņos netālu no Latvijas krasta? Neviļus prātā nāca Edvarta Virzas dzejoļa “Karogs” vārdi, kas pirmo reizi ar Jāzepa Vītola mūziku atskanēja Sestajos latvju vispārējos dziesmu svētkos 1926. gadā. Pūtiet tauris, skaniet zvani, Saule, plašu gaismu lej! Karogs sarkanbaltsarkans Vējos atraisījies skrej.

Piektdien 29. jūlija pēcpusdienā, kad visi 266 kongresa dalībnieki no 25 valstīm pulcējās uz “Tallink” prāmja Isabelle klāja, Latvijas Simtgades ceļojošais karogs, kas jau pabijis latviešu svētkos vairākos kontinentos, tika atraisīts Baltijas jūras vējos. Pēc ELA priekšsēža Kristapa Graša uzrunas, svinīgus un sirsnīgus sveicienus kongresa dalībniekiem no Kultūras ministres Daces Melbārdes nolasīja ministres padomniece Selga Laizāne. (Ministre pievienojās dalībniekiem Stokholmā nākamajā dienā, jo šobrīd viņa piedalījās 3x3 nometnē Salacgrīvā). Bija aizkustinoši atkal “tikties” ar Simtgades karogu, ko pēdējo reizi pērn redzēju Melburnas Kultūras dienu noslēguma koncertā. Visi

bijām gatavi intensīvam darba cēlienam, kas sekoja nepilnu divu dienu garumā. Taču pirms došanās pie darba, visi smēlāmies spēku un iedvesmu, kopīgi nodziedot Latvijas himnu. Vārdi “Dievs, svētī Latviju!” aizšalca teju līdz Latvijas krastam.

Strauji pienāca svētdienas rīts, kad atkal pietuvojāmies Rīgai. Pēdējo reizi vēl neformālā gaisotnē pie brokastu galda dalījāmies pārdomās par pēdējās darāmiem darbiņiem. Galvenais pavadonis bija, ka, lai gan esam izkaisīti un mēdzam sevi dalīt Latvijas latviešos un diasporā (vai ārvalstīs vai bijušā trimdā vai no Latvijas izbraukušajiem), mēs esam viena tauta un jādara viss, lai kopīgi strādātu savas valsts labā. Vairākās paneļa diskusijās tika kalti plāni, kā to īstenot un ticu, ka no darba un uzdevumu saraksta daudz arī piepildīsies. Visi atkal tikām aicināti uz klāja, taču atšķirībā no kongresa atklāšanas brīža, kad zinājām, ka Latvijas Simtgades karogs mūs tur sagaidīs, šoreiz mums bija pārsteigums. ELA priekšsēdim rokās bija noslēpumains sainis un pēc īsiem noslēguma vārdiem, viņš to svinīgi atritināja.

Tas bija karogs, kas savas gaitas sāka īsi pirms pirmā Vispasaules latviešu jaunatnes kongresa (VLJK), kam bija paredzēts notikt Berlīnē 1968. gadā, taču tā arī nenotika. 1982. gada intervijā “Jaunajā Gaitā”, Rolands Lappuķe stāsta: “Savā īsajā vēsturē VLJK ir bijis latviešu jauniešu forums, kur laikmetīgi,

svarīgi jautājumi pacelti plašā publikā. Kongress ir vienmēr no jauna izraisījis sabiedrības vai oficiālo iestāžu reakciju. Tā 1968. gadā VLJK kļuva par vēsturisku notikumu. Kongress bija paredzēts Berlīnē, ar to padomju iestādes nebija mierā un noraidīja visiem latviešu izcelsmes tūristiem iebraukšanas atļauju tanī pilsētā. Kongresu galu galā pārcēla uz Hanoveru, un ar to tas bija ieguvis starptautiskās preses ievērību. (Otrais kongress notika Londonā 1972. gadā – VL). Trešais kongress Florefā (Beļģijā) pievērsa visas latviešu sabiedrības uzmanību. Izmantojot gadījumu, kad vairāki simti jauniešu no visām pasaules malām pulcējās šinī forumā, rīkotāji organizēja pēc kongresa „Latvijas semināru” ar viesiem no Latvijas. Te izcēlās nerimstošā polemika par kultūras sakariem ar Latviju, kas nav vēl apskūsi kopš 1975. gada. Lai gan kultūras sakaru ideja nebija jauna, to Florefā pirmo reizi pārrunāja plašākā publikā, beidzot novedot pie pirmajiem Vasaras kursiem Rīgā 1976. gadā. Apstākļi mainās un ir zīmīgi, ka šie kursi tika boikotēti 5. VLJK Straumēnos 1981. gadā. Ar kursu boikotu jaunieši izrādīja savu neapmierinātību par vienuspusīgajām kultūras izmaiņām un arī par citām starptautiskām problēmām, kurās Padomju Savienība bija iesaistīta.”

Ceturtais kongress starplaiķā notika Viljamstaunā ASV 1978. gadā, bet vēlāki kongresi Dukī, Austrālijā (1983. g.), Kanādā (1986. g.) un pēdējais

(Turpinājums 2. lpp.)

Foto: Valda Liepiņa.